

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ — ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχμάς 4.
 Η αυθαίρετος υπερτίμησις των παρὰ τὴν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνώστων μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαίωματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὅπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι: Ἡ νὰ μᾶς στείλουν τὰ δελτία των καὶ 8 δραχμάς δι' ἑκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

Δ. ΔΑΜΙΑΝΟΝ, Πειραιᾶ. — Τὸ ποίημά σας καθόλου καλὸ. Ἐντελῶς παιδαριώδες. Ἰδοῦ:

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

Εἰς τὴν ἀχτίνα τοῦ λάμποντος ἡλίου
 Ἐνίοτε τὸ βλέμμα μου στριφογυρνᾷ,
 Τὸ δάκρυ μου τρέχει σὰν μικροῦ παιδίου,
 ὅταν στρέφῃ τὸ βλέμμα του στὸν οὐρανὸ !

Περὶεργὸ δὲν εἶνε νὰ μὴ δύναται
 Κανεὶς νὰ ἴδῃ τὸν ἥλιο οὔτε στιγμή,
 Τὸν κόσμον τοῦτον ἐὰν ἀφήνατε,
 Σεῖς, ἀχτίνες, περικτὴ θὰ ἦταν ἡ ζωὴ !

Φεῦ ! οὕτω γλυκεῖα κόρη δὲν δύναμαι
 Νὰ σ' ἀτενίσω κι' ἐγὼ οὐδ' ἐπὶ στιγμήν,
 Ἄν αἱ λαμπραὶ σου ἀχτίνες μ' ἐπνίγανε,
 Μόνον ἡ σκιὰ σου μοῦ ἔδιδε ζωὴν !

Ναί ! Τὸ βλέμμα σου ἐκτόξευεν ἀχτίνα,
 ὥς τοῦ ἀστέρος ποὺ λάμπει χαροποιά,
 Πλὴν ἡ μορφὴ σου λευκὴ ὥς τὰ κρῖνα
 Μοῦ ἐμεῖδία, μ' ἠτένιζεν ἱλαρά ! !...

ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΑΓΓΕΛΑΚΟΥ, Πειραιᾶ. — Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Ἀλλὰ τὸ ποίημά σας εἶνε ἐντελῶς ἀνεπιτυχές. Ἰδοῦ, ἐπὶ παραδείγματι:

ΤΑ ΚΑΛΩΝΔΑ ΤΟΥ 36

Ἀρχημηνιά καὶ ἀρχηχρόνια
 Ἐχομε πάλι βασιληᾶ,
 Κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος
 εἰς τὸν ἑνδοξὸ μας θρόνον

Ἄγιος Βασίλης χαίρεται
 τὴν «Ἑλλή» βλέπει π' ἔρχεται
 Ἀπὸ τὴν Ἰταλία
 ζήτω - ζήτω ἡ βασιλεία

Τὴν συνοδεύουν τὰ «Ψαρά»
 «Σπέτσα» καὶ ἐξ ἱταλικά
 φέρναι τὸν Βασιλέα
 μετὸν Διάδοχον παρέα.

Χλωρὸ ραβδί, ξερὸ ραβδί,
 χρόνια ἡ Ἑλλάς τοὺς καρτερεῖ !
 Χλωρὰ βλαστάρια πέτα
 καὶ με δάκρυα τοὺς χαίρετα.

Καλῶς μᾶς ἦλθες Βασιληᾶ,
 μετὰ τὴν χρυσὴ Σου Συντροφιά,
 τοῦ ἔθνους μας ἐλπίδα
 καὶ στολίδι τῆς Ἀθῆνας.

Κάτσε νὰ φᾶς, κάτσε νὰ πῆς,
 μέσ' στὰ ἀνάκτορα νὰ μπῆς,
 κάτσε νὰ τραγουδήσῃς
 καὶ νὰ τοὺς καλῶς ὀρίσῃς.

Ἐγὼ γράμματα μάθαινα,
 καὶ σὲ θαυμάζω βασιλεῖ
 τραγούδια δὲν ἤξεύρω
 καὶ κατὰπληκτος ποιέμην.

Ποῦ ἡ μεγάλη σου καρδιά,
 ἐξέχασε ὅλα τὰ παλιὰ
 καὶ ἔδωσες ἀμνηστία,
 Σ' ὅλους τοὺς κνημιατίας.

Σοῦ εὐχομαι χρόνια πολλὰ,
 καὶ εὐτυχισμένα νὰ περνᾷς,
 Ἐσὺ καὶ ἡ Ἑλλάς Σου,
 καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά Σου.
 Ἀμήν.

Γ. ΣΧΟΛΙΑΔΗΝ, Ἀλιθέριον. — Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές δυστυχῶς. Ἰδοῦ.
 π. χ.

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΑΡΓΟΚΤΥΠΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Πονῶ δίχως λόγο
 δίχως καμμιὰ αἰτία
 ἐνῶ θὰ ἔπρεπε στ' ἀληθινὰ
 νὰ νοιώθω εὐτυχία.

Νοιώθω μέσ' στὸ εἶναι μου
 σὰν κάτι νὰ γυρεύω
 ἀλλὰ τὸ κάτι τι εἶνε αὐτὸ
 δὲν ἔμπορῶ νὰ εὔρω.

Ἦθελα νὰ βρισκόμουν
 μόνος μέσ' στὴν ἄγρια φύσι
 ἴσως ἡ τραγωδία τῆς ψυχῆς
 λίγο ἡρεμίσῃ.

Στὸν ἴσκιον γέφυρας ἱτιάς
 ποὺ γέρνει τὸ κλωνάρι
 κι' ἀγγίζει τὸ τρεχούμενον νερὸ
 ἀπαλὰ σὰν χὰδι.

Ἐκεῖ τὰ θήματά μου ἔσειρα
 καὶ κάθησα νὰ γράψω
 ἴσως τῆς δόλιας μου καρδιάς
 τὸ σπαραγμὸ νὰ πᾶσω

Παίρνω νὰ γράψω στὸ χαρτί
 μετὰ περίσσια θέρη
 αὐτὸ ποὺ ἀχαλίνωτη
 ἡ φαντασία φέρνει.

Σχίζω μετὰ λύσσα τὸ χαρτί
 μετὰ τρεμουλιασμένο χέρι
 γιὰτὶ ἐπίμονα ζητᾷ
 πάντα λευκὸ νὰ μένῃ.

Καὶ νοιώθω πραγματικά
 τοῦ πόνου τὴν αἰτία,
 ποὺ ὠμά τὴν ζήτησα
 νὰ εὔρω θεραπεία.

Ἡ φαντασία ἀσύλληπτη
 γυρνᾷ σὲ τόπους ἄλλους
 γυρνᾷ σὲ κόσμους ξωτικούς
 ἀνύπαρκτους καὶ πλάνους

Μὰ ὅταν στὴν πραγματικότητα
 γυρνᾷ ἀπὸ τὸ πλανερὸ ταξίδι
 τὸ τ' εἶδε δὲν ἔμπορεῖ
 εἰς τὸ χαρτί νὰ σειρῇ.

Διαβάστε Ἑλληνας ποιητὰς. Θὰ δῆτε τί ἀκριβῶς εἶνε ποίησις.
 ΦΡΙΞΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ. — Τὰ «Ἀπαντα» τοῦ Κρουστάλλη ἐξεδόθησαν πρὸ ἐτῶν ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον Κολλάρου. Ζητήστε τα δι' ἐπιστολῆς. Θὰ ἔχουν πιθανῶς ἀντίτυπα. Τὴν σημερινὴν τιμὴν των δὲν τὴν γνωρίζομεν. Καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ποὺ ζητᾶτε ἔχουν ἐκδοθῇ βιβλία. Ἀπευθυνθετε καὶ γι' αὐτὰ στὸ ἴδιο βιβλιοπωλεῖο.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΝ, Βαλτιμόρην (Ἡνωμένας Πολιτείας). — Ἀπὸ τὰ δύο ποιήματά σας καλότερο τὸ «Ὅλοι μοῦ λένε...» Τὸ ποίημα αὐτὸ ἔχει ἀφέλεια καὶ εἰλικρίνεια κι' ἂν εἶχε καὶ κάποια χάρι στὴ στιχογραφίαν του, θὰ ἦταν δημοσιεύσιμο. Δὲν μᾶς ἐνοχλεῖτε καθόλου μετὰ τὰ ποιήματα ποὺ μᾶς στέλνετε. Πάντως, ἔχουμε νὰ σὰς συστήσουμε νὰ διαβάσετε Ἑλληνας ποιητὰς. Ἄν ξέρετε μάλιστα καὶ ἀγγλικά τόσο τὸ καλότερο. Μπορεῖτε τότε νὰ διαβάσετε τὸν μεγαλύτερο ποιητὴ τῶν τελευταίων αἰώνων, τὸν Ἀμερικανὸν Ἔδγαρ Πόε, ὁ ὁποῖος μάλιστα πέρασε ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς του στὴν πόλιν, ὅπου μένετε κι' ἐσεῖς.

MARION N. A. — Τὸ πεζογράφημά σας πολὺ ξηρόν, χωρὶς καμμιὰ χάρι στὴν περιγραφὴν του, γραμμένον σὰν εἰδησις τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου.

A. I. A., Ἐνταῦθα. — Δὲν ἔχουμε, δυστυχῶς, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνάγκη μεταφραστῶν. Ἐξ ἄλλου, κατ' ἀπαράβατον ἀρχήν, τὸ «Μπουκέτο» διαλέγει πάντοτε τοὺς μεταφραστὰς του μεταξὺ τοῦ κύκλου τῶν ἐπαγγελματιῶν λογίων καὶ δημοσιογράφων.

ΛΩΡΗΝ ΦΛΟΙΣΒΟΝ. — Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῇ, ἡ στιχογραφία τους ἀτεχνῇ. Ἐπίσης χρησιμοποιεῖτε σ' αὐτὰ λέξεις ἐξεζητημένες κι' ἀνύπαρκτες, ὅπως π. χ. «ἡ μεσονυχτιά».

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ — ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21.419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος	Δρχ. 200	Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια 6
» Ἐξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	» 7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἑτησίαν συνδρομὴν σελλίνα 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»
 Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency
 General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωποῦμένη
 παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου.